

Kungl. Maj:ts tal

på rikssalen vid urtima riksdagens öppnande,

den 2 oktober 1905.

Gode herrar och svenske män!

Öfvertygad om vikten af, att den ställning på den skandinaviska halfön, som skapats genom Stortingets beslut den 7 sistlidne juni, snarast möjligt må efterträdas af ordnade förhållanden, har Jag kallat Eder till nytt urtima riksmöte för att taga nämnda allvarliga angelägenhet under behandling.

I enlighet med den senaste urtima Riksdagens af Konungen godkända beslut hafva förhandlingar förts mellan svenske och norske delegerade och förslag till öfverenskommelse uppgjorts, hvilket, sedan detsamma pröfvats i statsrådet, nu framlägges till Edert afgörande.

Det är Min varma önskan och lifliga förhoppning, att därest Riksdagen och Stortinget antaga hvad sålunda blifvit föreslaget, detta skall lända till förminskande af de faror och svårigheter, som måste blifva en följd af unionens upplösning.

I Konungens namn förklarar jag detta urtima riksmöte öppnadt och nedkallar öfver Eder och Edert arbete Guds välsignelse; tillförsäkrande Eder, gode herrar och svenske män, att i Konungens Nåd och Ynnest städse vara inneslutna.

Kungl. Maj:ts tal

på rikssalen vid urtima riksdagens avslutande

den 18 oktober 1905.

Gode herrar och svenske män!

Det är i ett betydelsefullt ögonblick som Jag nu höjer Min röst i denna rikssal.

Den år 1814 stiftade förening emellan den skandinaviska halföns båda under föregående århundraden söndrade folk är brusten, och Sveriges Riksdag har genom sitt den 16 denna månad fattade beslut godkänt Mitt förslag om dess upplösning.

I sanning icke utan djup smärta ser Jag den forna skilsmässan emellan dessa tvenne stambesläktade folk återinträda samt de olägenheter och faror, hvilka under ett nära sekel gammalt förbund tycktes vara för alltid aflägsnade, möjligen ånyo väckas till lif. Jag vill dock ej undertrycka den förhoppning, att, oaktadt den politiska föreningen tyvärr icke längre består, en varaktig fred emellan Sveriges och Norges folk likväl måtte kunna bevaras för framtiden till bägges trygghet och lycka, och Jag är förvissad, att en god grund härtill blifvit lagd genom de öfverenskommelser med Norge, hvilka I nu, på Mitt förslag, hafven godkänt.

I denna stund må Jag icke utan djup rörelse högt uttala Min varma och innerliga tack för all den trohet, all den tillgifvenhet, som Sveriges ädla folk bevisat Mig under den för Mig så smärtsamt pröfvande tid, som förflutit sedan den 7 juni detta år. Minnet däraf skall Jag icke blott allt intill min lefnads sista stund i hjärtat bevara, utan det skall äfven

Bih. till Urtima Riksd. Prot. 1905. 1 Saml. 1 Afd.

ständigt mana Mig att använda de krafter, hvilka ännu i Min höga ålder kunna återstå Mig, till det lands och det folks bästa, som bevisat Mig en sådan trohet och kärlek.

Jag förklarar härmed detta urtima riksmöte afslutadt och förblifver Eder, gode herrar och svenske män, med all konungslig nåd och ynnest städse välbevågen.
